

دیدگاه

شماره: ۸۷۲	موضوع: راهکارهای مدیریت و کاهش تقاضا برای سرمایه در گردش و کاهش قیمت تمام شده
تاریخ: ۹۸/۰۸/۲۷	
تهیه و تنظیم: محمدرضا رفعتی	
توضیح اجمالی: گفته می شود که از دلایل اصلی رکود در صنایع کشور، کمبود نقدینگی جهت تامین سرمایه در گردش این واحدها است و سیستم بانکی و دولت برای تامین این نقدینگی، تحت فشار قرار دارند. اما راهکار دیگری نیز وجود دارد و آن مدیریت صحیح موجودی انبار است که از آن غفلت شده است. طبق ارقام مندرج در سالنامه آماری کشور، متوسط ارزش موجودی انبار کارگاه های بزرگ صنعتی کشور در سال ۱۳۹۵ رقمی معادل ۱۱۰۰ هزار میلیارد ریال و ارزش ستانده آنها معادل ۴۸۶۳ میلیارد ریال بوده است. بدین ترتیب نسبت موجودی انبار به فروش ماهانه کارگاه های بزرگ صنعتی کشور رقمی معادل ۲/۷۱ خواهد شد. یعنی هر کارگاه به طور متوسط به اندازه تولید مورد نیاز ۲/۷۱ ماه خود موجودی انبار نگهداری می کند. این در حالی است که شرکت تویوتا با اعمال سیستم موسوم به Just in Time عملاً انبارداری را حذف کرده است. در صنایع تولیدی امریکا نیز نسبت فوق کمتر از ۱/۴ است. طبق آمارهای منتشر شده، هزینه نگهداری موجودی انبار در آمریکا، با احتساب نرخ بهره و هزینه فرصت سرمایه (۱۲ درصد)، مالیات و بیمه (۱/۵ درصد)، هزینه انبارداری (۳ درصد)، استهلاک، جا به جایی، هزینه نیروی انسانی مورد نیاز و ...، معادل ۲۵ درصد ارزش موجودی انبار است. بدیهی است که با توجه به نرخ بهره ۲۴ درصدی در ایران، این رقم به بیش از ۳۵ درصد خواهد رسید. بنابراین هزینه نگهداری ۱۱۰۰ هزار میلیارد موجودی انبار معادل ۳۸۵ هزار میلیارد ریال است. حال اگر با برنامه ریزی و مدیریت صحیح زنجیره تامین تنها ۴۰ درصد از موجودی انبار کاسته شود رقمی نزدیک به ۱۵۴ هزار میلیارد صرفه جویی خواهد شد و قیمت تمام شده کالا نیز حدود ۳/۱ درصد کاهش خواهد یافت. نکات کلیدی: ۱- برای تولید قابل رقابت با کالاهای خارجی، تولیدکنندگان داخلی باید خود را به استانداردهای جهانی در زمینه مدیریت زنجیره تامین نزدیک سازند و صرفاً خواستار افزایش نرخ ارز یا حقوق ورودی نباشند. ۲- یکی از دلایل عمده نگهداری بیش از حد موجودی انبار، ریسک گریزی تولیدکنندگان از یکسو و عدم اطمینان آنها در خصوص شرایط تحریم، حقوق ورودی، قیمت ارز و فراهم بودن منابع ارزی در آینده است که در این خصوص باید اطلاع رسانی و تمهیدات لازم از سوی مراجع ذیربط اندیشیده شود. کاهش شدید قدرت خرید و تقاضای خانوارها نیز می تواند در کوتاه مدت به افزایش موجودی انبار منجر شود. ۳- در اعطای تسهیلات لازم است مواردی چون دارا بودن بازده صعودی نسبت به مقیاس تولید، رقابت پذیری صنعت و پتانسیل صادراتی آن مورد توجه قرار گیرد و به بهانه حفظ اشتغال، منابع محدود موجود به واحدهایی که دیر یا زود باید از چرخه تولید خارج شوند، اختصاص نیابد.	